

Bet. o. Lovf. om den pers. Kommuneskat.

jaa meget som muligt, idet man undgaar Delingen af den paagjældende Skatteindtægt i een og to Trediedele. Foruden det paagjældende Vædringsforslag Nr. 7 følger heraf en tilsvarende Vædring i Paragrafens 2det Stykke vedrørende Skattepligtige, der opholde sig i Udlandet, og hvis Formue man formentlig kun delvis vil kunne ramme. Stykket hører formentlig rettest hen under § 5.

Til § 5.

Udlændinge bør ikke være affaarne fra at søge Domstolens Afgjørelse.

Til § 6.

Da Staten ikke har nogen enkelt Opholdskommune, vil den ifølge Vædringsforslaget til § 4 være fritagen for Formuesskat.

Til § 7.

Da Besiddelse af Lehn, Stamhus eller Jideikommiss fra de fleste Synspunkter betragtet medfører den samme økonomiske Fordeel som Besiddelse af fri Formue, vil det formentlig være uden Betænkelighed med Hensyn til Skattepligten at betragte den som Eiendom. Med Hensyn til Aktieselskabers Skattepligt har Udvalget været enigt i Ønskeligheden af at undgaa den i Lovforslaget hjemlede Afregning, hvorefter Aktionærerne skulde kunne fradrage den Del af den dem nu paahvilende Skat, der skulde betales af vedkommende Selskab, da saadan Afregning i Praxis vil være vanskelig at gennemføre. Naar man imidlertid ved Siden heraf vilde undgaa enhver Dobbeltbeskatning, vilde Skatteobjektet i Selskabets Opholdskommune blive indskrænket til dets Reservecfond og den Del af Aarsindtægten, der henlægges til dette, saaledes som det var foreslaaet af Regeringen i 1873. Overfor det stærke Ønske fra Kommunernes Side om at faae denne Art af Næringsdrivende til at deltage i Kommunens Byrder med et noget klæffeligere Beløb, har man troet at kunne gaa et Skridt videre efter det Forbillede, der er givet i de norske Skattelove, og man foreslaar derfor at lade Aktieselskaberne som saadanne være skattepligtige af den Indtægt, de have udover 4 pCt.

Udvalgenes Betænkninger

af den indbetalte Aktiekapital. Naar dette Merudbytte saaledes bliver Gjenstand for Dobbeltbeskatning, have nogle Medlemmer ment til Gjengjæld at kunne fritage disse Selskaber for Formuessbeskatning, jaa meget mere som „Formuen“ ofte vil være vanskelig at udfinde og ialtsald hyppigst vil reducere sig til meget Lidt, der desuden ikke altid vil tilfalde Næringskommunen, medens Opholdskommunen ofte er tilfældig. Andre Medlemmer finde derimod ingen Anledning til saadan Fritagelse.

Til § 9.

De af Flertallet under denne Paragraf fremsatte Forslag om Fritagelser for Skattepligt tiltrænge formentlig ikke nærmere Forklaring. Naar man ikke har optaget et Mindretals Hensyn om at fritage milde Stiftelser er det dels, fordi Lovforslaget i det Hele ikke tager Hensyn til Diemedet for Skatteindtægters Anvendelse, dels fordi man vanskelig vil kunne begrænse Fritagelsen saaledes, at ikke adskillige Stiftelser, der bør være skattepligtige, komme med ind under Regelen.

Til § 10.

Det første Vædringsforslag er en Tydeliggjørelse af, hvad der menes med skattepligtig Formue. Til 2det Stykke foreslaas tilføjet saadanne Tilgodehavender, der ikke kunne dokumenteres ved Bærdipapirer. I Henshold til Vædringsforslaget under § 7 foreslaas udstemt Reglerne om Fradrag for Aktier m. m. saavel under § 10 som § 11.

Det af et Mindretal antydede Forslag om Skattefrihed for den uproduktive Formue kan Flertallet ikke anbefale. Ganske bortset fra, at en Skattelov ikke bør bygges paa Hensynet til de skattepligtige Midlers Anvendelse i det ene eller andet Diemed, jaa vilde den foreslaaede Fritagelse være en omfattende Præmie for Formues Anbringelse i Luxusdiemed, og Formuesskatten i sin Helhed vilde forandres til en modificeret Indtægtskat.

Til § 11.

Foruden nogle Vædringer, der følge af det Ovenstaaende, er fremsat et Forslag, der